

Συνών. *άντίγραφο, άντίτυπο.* 3) Βραχεΐα ἄρσις, *ύπέγεροις Ζάκ. κ. ά.*

άντισηκώνω Ζάκ. Πελοπν. (Άρκαδ. Βυτίν. Δημητσάν. Πύλ.) κ. ά. — ΔΣολωμ. 20 *άδισηκώνω* Κύθηρ. Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Μάν. Οϊτυλ. Οϊν. κ. ά.) *άντεσηκώνω* Πελοπν. (Σιδηρόκαστρον Τριφυλ.) *άδεσηκώνω* Πελοπν. (Οϊν.) *άδρσηκώνω* Πελοπν. (Μάν.) *άδρσηκώνω* Πελοπν. (Οϊτυλ.) Μέσ. *άντισηκώνομαι* Ήπ. Πελοπν. (Τριφυλ.) *άδρσηκώνομαι* Πελοπν. Λακων. Προστ. *άντεσήκω* Πελοπν. (Σιδηρόκαστρον Τριφυλ.)

Έκ του άρχ. *άντισηκώ* = φέρω εις ίσορροπίαν, άντισταθμίζω. Οί μετά του ρ έν τη δευτέρα συλλαβή τύποι κατά παρετυμ. πρὸς τὸ *άντρας*.

1) Σηκώνω ὀλίγον, ὑπεγείρω Ζάκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Βυτίν. Γέρμ. Λακων. Μάν. Οϊτυλ. Οϊν. Πύλ.) κ. ά. : *Άδισηκώνει λιγάκι τὸ κεφάλι τοῦ ἀποθαμένου* Κύθηρ. *Ν' άδρσηκώσης λιγάκι τὴν πέτρα νὰ βάλω ἀποκάτου τὸ λουστάρι* Γέρμ. *Άδρσηκώσε φτιουδὰ τὴν κασσέλλα νὰ τρανίζω τὸ λαιόπαννο* Οϊτυλ. || *Άσμ.

*Φύσηξε βορσάς, μαϊστρο τρεμουντάνα,
κι άντισήκωσε τὸ μεσοφούσανό της
κι άντιφάνηκε τ' άσπρο της ποδάρι*

Πύλ. β) Μέσ. καθήμενος ἢ κατακείμενος ὑπεγείρομαι Ήπ. Κύθηρ. Πελοπν. (Άρκαδ. Γέρμ. Μάν. Σιδηρόκαστρον Τριφυλ.) κ. ά. : *Άντεσήκω, μπάρμπα, νὰ σοῦ βάλω νὰ προσκέφαλο νὰ κάτσης καλύτερα* Σιδηρόκαστρον Τριφυλ. *Άντεσηκώθηκε καὶ κάθεται 'ς τὸ κρεβάτι αὐτόθ.* *Άδρσηκώω λιγάκι νὰ πιῆς τὸ γάλα σου* Γέρμ. || Παροιμ.

Άντισηκώσου, πεθερά, καὶ κολοσοῦρου, νύφη (ἢ νύμφη ὄσασδήποτε καὶ ἂν ἔχη ἐργασίας, καὶ ἀσθενῆς ἀκόμη ἂν εἶναι, πρέπει νὰ προλαμβάνη τὴν πενθερὰν εἰς τὰς ἀσχολίας τοῦ οἴκου) Δημητσάν. Λακων. 2) Σηκώνω, ἐγείρω, ὑψῶ ΔΣολωμ. ἐνθ' άν. : Ποίημ.

*Τὸ σπαθί σου άντισηκώνεις, | τρία πατήματα πατιῆς,
σὺν τὸν πύργο μεγαλώνεις | καὶ εἰς τὸ τέταρτο κτυπᾷς.*

άντισκάρι τό, Πειρ. *άδισκάρι* Κρήτ. Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ οὐσ. *σκαρί*.

1) Τὸ ἐπὶ πλέον στήριγμα τῆς ἐσχάρας ἐπὶ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ἢ διορθοῦται πλοῖον Πειρ. : *Τρέχα, φέρε, άντισκάρι, γιατί θὰ τουμπάρη ἢ μαούνα.* 2) Τὸ δι' οὐ κρατεῖται τι ἀκίνητον ἢ σταθερόν, στήριγμα, ἔρεισμα Κρήτ. : *Βάλε άδισκάρι 'ς τὴ δόρτα γιὰ νὰ μὴν ἀνοίξη* (δηλ. λίθον τινὰ ἢ ξύλον). *Έβαλα άδισκάρι τὴ χέρα μου καὶ σηκώθηκα.* *Έβαλε δὸ δόδα του 'ς τὴ βέτρα άδισκάρι.* || Φρ. *Βάνω άδισκάρι* (ἀνοίγω τὰ σκέλη πρὸς ἀσφαλεστέραν καὶ ἐδραιοτέραν στάσιν). Πβ. *άντιπάτι*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ.

άντισκαρώνω ἀμάρτ. *άδισκαρώνω* Κρήτ. Έκ τοῦ οὐσ. *άντισκάρι*.

Βάλλω *άντισκάρι*, ἀνοίγω τὰ σκέλη πρὸς ἀσφαλεστέραν καὶ ἐδραιοτέραν στάσιν : *Όσο καὶ ν' άδισκαρώνης τὸ ἴδιο σοῦ κάνει.* Συνών. *άντιπατῶ* 1.

άντίσκαστος ἐπίθ. Στερελλ. (Άράχ.) *άντίσκαστους* Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.)

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ ἐπίθ. *σκαστός*.

Όμοιότατος, ἀπαράλλακτος : *Ντιπ άντίσκαστος, κουκκί ἦταν κ' ἔσκασε* Άράχ. *Άντίσκαστους πατέρας εἶνι* (ὁμοιότατος πρὸς τὸν πατέρα του) Αἰτωλ. Καλοσκοπ. *Άντίσκαστ' τ' βάβα σ' γλέπον οἱ σένα* (βάβα = μάρμη) Αἰτωλ. *Άντίσκαστου εἶνι αὐτὸ τοῦ πιδὶ μὶ τὸν παλλοῦ τ' αὐτόθ.* Πβ. *άντιμάννα, άντίξομπλο, άντιπατέρας*.

άντισκάφι τό, ἀμάρτ. *άδισκάφι* Κύθηρ.

Έκ τοῦ ρ. *άντισκαφίζω* ὑποχωρητικῶς.

Ἡ δευτέρα κατά τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνασκαφή τῶν ἀμπελώνων. Συνών. *άντισκάφισμα, δισκάφισμα*.

άντισκαφίζω ἀμάρτ. *άδισκαφίζω* Κύθηρ.

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ ρ. *σκαφίζω*.

Σκάπτω, ἀνασκάπτω τὸν ἀμπελῶνα ἢ καὶ τὸν ἀγρὸν δευτέραν φορὰν κατά τὸ αὐτὸ ἔτος : *Άδισκάφισε τ' άβέλι καὶ τὸ χωράφι.* Συνών. *άντισκάφτω*.

άντισκάφισμα τό, ἀμάρτ. *άδισκάφισμα* Κύθηρ.

Έκ τοῦ ρ. *άντισκαφίζω*.

Άντισκάφι, ὁ ἴδ.

άντισκάφτω ἀμάρτ. *άδισκάφτω* Κύθηρ.

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ ρ. *σκάφτω*.

Άντισκαφίζω, ὁ ἴδ.

άντίσκηνο τό, λόγ. κοιν.

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ οὐσ. *σκηνή*.

1) Τὸ ἀντὶ σκηνῆς χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν στέγαστρον ἀποτελούμενον ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνὸς τεμαχίων ἀδιαβρόχου ὑφάσματος. 2) Τεμάχιον τετραγωνικοῦ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος φερόμενον ὑφ' ἐκάστου τῶν στρατιωτῶν εἴτε πρὸς ἀπαρτισμὸν μετ' ἄλλων ὁμοίων ὑφασμάτων στεγάστρου εἴτε καὶ ὡς ἀδιάβροχος ἐπενδύτης αὐτοῦ.

άντίσκληθρα ἢ, Κέρκ.

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ οὐσ. *σκληθρα*.

Τὸ ἀποσχίζόμενον λεπτόν καὶ ἐπίμηκες τεμάχιον ξύλου.

άντισκολεύω ἀμάρτ. *άδισκολεύω* Κρήτ. *άδισκολεύω* Κρήτ.

Έκ τοῦ *δυσκολεύω* κατά σύμφυρσιν πρὸς τὸ *άντισκόφτω*.

Έμποδίζω, παρεμποδίζω : *Στὴ στρατά ποῦ πήγαινε τὸν άδισκόλεψε ὁ δεῖνα.* Συνών. *μποδίζω*.

άντισμιᾶς ἐπίρρ. ἀμάρτ. *άδισμιᾶς* Άνδρ.

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ ἀριθμ. *μιά*.

Άφοῦ, *μιὰ καί* : *Άδισμιᾶς τσ' ἦρθες, δὲ με βοήτισες ;* (ἀφοῦ ἦλθες, ἔπρεπε νὰ με συναντήσης).

άντισπάζομαι Πελοπν. (Κορινθ.) *άντ'σπάζομι* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ ρ. *σπάζομαι*, ὁ παρὰ τὸ *ἀσπάζομαι*.

Άσπάζομαι μετ' εὐλαβείας : Μόλις μπῆκα 'ς τὴν ἐκκλήσιὰ άντισπάζομαι τὸ εἰκόνημα τοῦ Χριστοῦ Κορινθ. Σταμάτ'σαν τὸν λείψανον νὰ τ' άντιοπασθοῦν Αἰτωλ. Συνών. *ἀνασπάζομαι*.

***άντισπέρι** ἐπίρρ. *ταντσιπέρι* Τσακων. *τατσιπέρι* Τσακων.

Έκ τῆς προθ. *άντι* καὶ τοῦ ἐπίρρ. **έσπέρι*, περὶ οὐ ἴδ. Μδέφνερ Λεξ. ἐν λ. *προτσιπέρι* καὶ *τατσιπέρι*. Ὁ τύπ. *ταντσιπέρι* ἐκ συνεκφ. τοῦ ἄρθρου *τά*.

Προχθές : *Τατσιπέρι* ἐκάνα ἀπὸ τὸν *Πειραιᾶ* (ἐκάνα = ἦλθα).

άντισπόρι τό, ἀμάρτ. *άντισπόρ* Μακεδ. (Καταφυγ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *άντίσπορος*.

Άντίσπορος 1, ὁ ἴδ.

άντίσπορος ὁ, Θεσσ. (Άλμυρ.) Θράκ. (Σηλυβρ.) Σκιάθ. — ΑΠαπαδιαμ. Πεντάρφ. 11 *άντίσπορους* Μακεδ. (Καταφυγ. Χαλκιδ.) *άντίσπορο* τό, Ἄττικ. Ήπ. Στερελλ. (Φθιώτ.) *άντίσπορου* Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

